

RADIO ZBIRKA ANONIMNIH USPOMENA

○ Autor *Wired FM*

Predlažemo da se putem mikrofona sakupe priče učesnica koje se odnose na njihov rodni identitet i seksualnu orijentaciju. Ova aktivnost olakšava izjašnjavanje o temama koje su ponekad tabu ili osetljive, posebno osiguravajući njihovu anonimnost. Ovo je možda prvi put da će neki učesnici imati priliku da podele svoje priče sa grupom.

Trajanje Trajanje varira u zavisnosti od veličine grupe. Brojite između 45 minuta do 1h30

Učesnici 10 do 15

- Ciljevi**
- Negovati aktivno slušanje i razvijati sposobnost govora o sebi;
 - Razvijati empatiju i toleranciju prema manjinama rodne i seksualne orijentacije;
 - Otvoriti diskusiju o seksualnosti, rodnom identitetu i seksualnoj orijentaciji;
 - Razumevanje da svako ima svoj jedinstven način doživljavanja roda i seksualne orijentacije;
 - Razumevanje da je iskustvo svake osobe rodne i seksualne orijentacije jedinstveno i jedinstveno; i Razmatranje roda i seksualne orijentacije kao spektra koji je nijansiran i raznolik kao i ljudska bića u njemu.

- Materijal**
- Radio studio
 - Stolice
 - Kutija ili šešir za anonimne papire
 - Olovke i papir (isto za sve)

- Priprema**
- Postavite radio studio i testirajte opremu za snimanje.
 - Rasporedite stolice u krug i stavite kutiju u sredinu.

- Instructions**
- ① Podelite dva lista papira i olovku svakom učesniku.
 - ② Ukratko objasnite ljudima aktivnost: oni će zapisati uspomene koje će staviti u šešir da budu anonimni. Zatim će svaka osoba naizmjenično odabrati tuđu priču i pročitati je u mikrofon.
 - ③ Zatim zamolite učesnike da sami i pismeno odgovore na sledeća dva uputstva (po jedno po papiru):

- Ispričajte o vremenu kada ste doveli u pitanje svoju seksualnu orijentaciju ili rodni identitet;
- Ispričajte o vremenu kada ste bili sigurni u svoju seksualnu orijentaciju ili rodni identitet.

Dajte im neka ograničenja:

- Stil pisanja treba da bude jednostavan, bez pokušaja stilskeg efekta;
- Svaka rečenica treba da sadrži jednu ideju;
- Tekst ne bi trebalo da prelazi pola stranice;
- Pismo treba da bude čitljivo tako da ga druga osoba može lako pročitati;
- Pol protagonista ne bi trebalo da se identifikuje.

④ Posle 10-15 minuta zamolite ljude da stave svoju priču u šešir.

⑤ 5. Zatim svaka osoba bira priču. Čak i ako neko naiđe na svoju priču, ništa ne kaže da bi ostao anonimn.

⑥ 5. Zatim pozovite ljude da vežbaju čitajući priču koju će snimiti nekoliko puta samostalno.

⑦ 7. Sedite u krug. Za tehniku i zapise je zadužen voditelj. Zauzvrat, svaka osoba uzima mikrofons i kaže: „Ovo nije moja priča, poštujem je i želim da je podelim“, a zatim čita priču koju je odabrala.

Alternative

① Možete predložiti da ljudi sami čitaju svoje priče. Da bi doneo ovu odluku, voditelj ih može pozvati da anonimno napišu „DA“ ili „NE“ na malim papirima. Sakupi sve papire. Ako postoji makar jedno „NE“, poštujujte granice ljudi i nastavite anonimno.

② Možete da izmenite aktivnost tako što ćete postaviti bilo koje drugo pitanje u vezi sa temom. Na primer, „Ispričajte o pozitivnom sećanju u intimnosti ili seksualnosti“ ili „Ispričajte o vremenu kada ste postali svesni svog pola i/ili seksualne orijentacije.“

③ Na mikrofону mogu doći do malih grešaka u čitanju, što audio rezultat čini manje kvalitativnim. Može biti nezgodno zamoliti jednu osobu da pročita isti tekst nekoliko puta pred čitavom grupom, posebno ako ovaj zahtev nije upućen drugima. Da biste to izbegli, možete predložiti ljudima da nabave radio opremu i snimaju sami ili u parovima, pazeći da se tekst pravilno pročita. Zatim stavite sve snimke zajedno u program za montažu i slušajte ih zajedno.

Saveti za facilitatore

- Nekim ljudima možda nedostaje inspiracija ili ne razumeju šta se očekuje. Facilitator tada može započeti aktivnost davanjem ličnog primera. Učesnici će se osećati ugodnije kada dele intimnu priču kasnije. Ovo vam takođe omogućava da postavite ton, na primer tako što ćete ga držati laganim, zabavnim i pozitivnim. Ispričajte ličnu priču koja je sramotna/iskrena/smešna koju inače ne delite.
- Slobodno napišite frazu „Ovo nije moja priča, poštujujem je i želim da je podelim“ na parčetu flip čart papira okačenom na zid da ga svi vide.

Zaključak

Na kraju aktivnosti učesnicima možete postaviti nekoliko pitanja:

- Kakav je bio osećaj slušati priče?
- Da li je bilo lako (ili ne) izabrati priču za ispričati?
- Kako ste se osećali nakon čitanja sopstvene priče?
- Mislite li da ste pričanjem svoje priče mogli nekome da pomognete? Da li vam je lično pomoglo slušanje drugih priča iz ovih oblasti?
- Da li vam je prijatnije da delite ove teme u grupnom okruženju?